

Juweeltjes 2014

Voor iedereen die:

De woorden of zinnen van mensen met dementie opschrijft,
doorgeeft en deelt.

Die wil worden verwonderd door taal die niet altijd meer klopt..

Die mensen met dementie een warm hart toedraagt...

Die op moeilijke momenten verrast wordt door de kracht van de
mensen.

Omdat:

Taal toch meer doet dan je vaak denkt...

Taal van mensen met dementie zo mooi is...

We blijven luisteren en door de woorden heen betekenis
zoeken...

*Het leven van onze bewoners is net een schatkamer. Je vindt er donkere hoekjes,
kleerscheuren, gebrek en hartzeer. Maar ook een rijkdom aan verhalen, een
grote schat aan wijsheid. In de levensverhalen van bewoners liggen juweeltjes
verstopt: kostbare herinneringen, ontroerende gezegdes, diepe levenskennis.*

Irene Kruijssen, muziektherapie

Paula Irik, Sylvia van Rijn, Eline Hoorweg, geestelijke verzorging

Gaasperdam, Eben Haëzer, Anton de Komplein, Kraaipan.

Cordaan

“Tuurlijk mag je het opschrijven is belangrijk.”

“Wat leuk dat je het allemaal opschrijft.”

“Succes met alles. Je moet er weer een mooi boekje van maken.”

“Ga je het opnemen? Fijn!”

“Nee ik kan hem geen hand geven. Hij heeft zijn handen in elkaar, net alsof hij bidt. Daar moet je van afblijven.”

“In tropical countries they show it. They made an agreement to rise. They're living unity. United we stand and united we call.”

“Zingen vind je leuk, maar soms zijn de woorden niet goed, maar de melodie is leuk.”

“Met zingen bepaal je niet altijd de gedachten, maar je hoort de melodie.”

“Wijs? Nee ik ben niet wijs. Was het maar zo!”

“Toen je jong was dacht je er niet over na. Nu ben je ouder en denk je: ‘potverdorie had dat niet anders gekund.’”

“Als mijn moeder wilde regeren en ik luisterde niet, dan werd ze boos.”

“Je ziet jezelf nooit als oude vrouw, maar je kinderen wel.”

“Sedert dat ik ben geboren is mijn naam.”

“Ik ben dankbaar voor de Here God. Ik bid voor hem en hij voor mij.”

“Ik kan het niet bewijzen, maar in bepaalde plaatsen de hand van God met sturen.”

“We doen het al 75 jaar samen. We zijn al zo lang bij elkaar en blijven bij elkaar en gaan niet uit elkaar zelfs niet voor een paar uur.”

“Zusters onder elkaar kunnen ook flink tekeer gaan.”

“Ik hoop dat ik nog wijs wordt. Dan deel ik dat met u samen.” Oooh, wat mooi!!!

“Ouder worden ... ik vind het soms moeilijk. Maar als je het kunt, moet je het doen.”

“De weg van de meeste, mééste weerstand, is net zo essentieel als de weg van de goede weerstand!”

“Herinneringen, ik verdring ze het liefst ook al heb ik ze zelf geschapen.”

“Je blijft toch van mensen houden die er eens waren. Plotseling weet je ook weer dat je er mee op moet houden, want gedane zaken nemen geen keer.”

“Er toe doen is de beste baan die er bestaat.”

“Ik wou je even aaien. Je bent altijd goedgehumeurd.”

“Zeg, ik ben niet van plan om dood te gaan.”

“Ik kende het lied niet maar het sprak me wel aan.”

“Ik heb een stel nieuwe benen nodig.”

“Ik ken hem niet uit mijn hoofd en ik wil hem ook niet uit mijn hoofd leren ook.”

“Als je de melodie niet kent dan neurie je maar.”

“Als het vervelend is dan kom je niet meer.”

“Wij zeiden wel: ijs met kolengruis. In de zomer kwam de kolenman met ijs.”

Pasen roept elk jaar weer prachtige herinneringen op...

“Zuster dat verhaal is prachtig.”

“Verstoppen? Ja. Vergeet niet: het opzoeken, dat was hoofdpunt.”

“Het is altijd mooi, niet alleen met Pasen.”

“Zit ik zo het beste voor de muziek te horen?”

“Dank u wel. Blijf bij ons, het is mooi.”

“Vieren met elkaar is ook leuk.”

“Ieder is mooi netjes aangekleed op die paasviering. Ja, definitief!”

“Nieuwe kousen en nieuwe hoeden. Want we moesten met hoeden naar de kerk, we mochten niet met blote hoeden.”

“Ik zie er mooi uit vandaag. Ze hebben me een beetje versierd.”

“Dat was een vrolijk ding vandaag. Ik heb over je gedroomd en gedanst in mijn kamer omdat je kwam.”

“Grote ei, met eitjes binnenin. In het kindershuis hadden de nonnen een groot ei en dat grote ei ging open en dan zat er voor elk van de zestig kinderen een ei.”

“’s Morgens vroeg met ontbijt. En voor ontbijt kregen wij altijd gekookt ei.”

“We slachtten een koe, want een kip is te klein voor die familie. Vijftien van ons, op de boerderij. Een heel grote maaltijd. Al die vrouwen hun eigen kinderen, altijd zit ik met die kattenkwaad op tafel.”

“Paasbrood. Alleen brood. Gevuld en ongevuld. Met spijs en zonder spijs. Ik had me een bakkerijnacht achter de rug!”

“Wie het mooiste ei had geveerd, kreeg een cadeau. Engelse drop, een hele zak, in de vorm van een pop. Daarom heb ik ook het huis van mijn moeder geveerd.”

“We gingen ons huis versieren met paasding.”

“Daar heb je je mond ook bij die je hand aanvult.”

“Een zoen hoort er ook bij dat is de bevestiging.”

“Ik ben er gewoon mee opgevoed. Met een stevige handdruk.”

“Ik kan niet zonder kunst. Mijn kamer staat er vol mee.”

“Ik wist niet dat dit bestond. Ik ben er niet mee opgegroeid.”

“In deze situatie zou ik zo graag terug willen naar mijn normale leven en de normale situatie.”

“Dat is een bekend lied maar ik weet niet meer hoe het gaat maar als je het zingt dan komt het er vanzelf aan.”

“Soms als je bij elkaar bent dan voel je warme lucht.”

“Dat het lekker klinkt wil nog niet zeggen dat ik het ken.”

“Wat kom jij stieren krachtig op me af.”

“Die liedjes ken ik hoor. Komt van de kerk. Alle zondagen. Van zanglessen. De plaats. En zo hadden we een bond van de liedjes.”

“Heeft u een liedje gevonden? Dan zoek ik mee. Anders moet je zelf een liedje zoeken hoor.”

“Ik luister wel aandachtig maar dat zegt nog niets.”

“Er zitten hier allemaal ouders.”

“Ze roept eerst haar moeder en dan haar vader. Ze weet niet wat ze wil.”

“Er staat genoeg lalala in die liederen.”

“Sexy? Moet ik die kant opkijken ervoor?”

“Sexy ? Tjonge dat is me nooit gevraagd. Maar zonder bril zie ik niet goed.”

“Dan doe je de dingen samen op school, dan kwam het vertrouwen en je trok met elkaar op en kwam je.”

“Kinderen worden nooit moe, die gaan altijd door met spelen.”

“Een verhaal een beetje versieren mag toch wel want het chagrijn komt vanzelf. Het chagrijn komt als het voorbij is.”

“Als mijn kinderen of kleinkinderen lastig zijn, dan ga ik zingen voor ze, kerkliederen waar ik mee ben opgegroeid.”

“Wandelen of water? Dan kwam wandelen op de eerste plaats. Ik heb heel wat afgewandeld in het Amsterdamse bos.”

“Mijn ouders waren lid van Artis. De apen herkenden ons en als mijn ouders een sigaret rookten dan namen ze de sigaret en namen ze allemaal een trekje. Oei oei, t is toch wat!”

“Zwemmen met veel stroming in het water, dan ga ik er niet in, in Suriname. Dan is het gevaarlijk. Ik ging er onder spelen bij de waterval.”

“De Friese meren zijn koud. Was een plek waar we gingen zwemmen waar het grondwater naar boven kwam en prachtig helder water was. Maar wel steenkoud. Was zwemclub bijna. Een glijbaan en springplank gemaakt. Ik was wel een waterrat.”

“Er mocht in het begin niet gemengd gezwommen worden, later wel. Door veel inspanningen van de gemeente. Iedereen verdiende daar zijn broodje. Uit heel de omgeving kwamen de mensen ernaar toe.”

“Het buitenwater moest je leren vertrouwen maar het zwembad was vertrouwd. Was gecontroleerd.”

“Eigenlijk deed je van huis uit veel op ie eigen houtje. Zo begon het om vertrouwen te krijgen in jezelf.”

“Als er over mannen gesproken wordt dan luister ik nooit als vrouwen zeggen. Dan ben ik stomdoof. Vrouwen mogen ook niet over mannen spreken.”

“Je moet het eigenlijk omkaderen. Dan heb je geen storingen.”

“Ik knokte ook wel met de jongens. Maar niet met mijn broers. En als er iemand tegen ze vervelend deed, dan ging ik erop af. Alleen bij de jongste, de rest wilde dat niet meer.”

“Ik had een hele mooie bruiloft dus ik hoef er niet aan terug te denken.”

“Ik heb veel veranderingen gekregen. Mijn man heeft me altijd goed behandeld.”

“Een mens is een gek ding. En ik ben er ook zo één.”

“Wijsheid moet je bewaren.”

“Je bent net mijn hart geworden.”

“Elke zaterdag zingen wij. Dat was de wet.”

“Al die liederen van jullie wil ik in mijn kop hebben en droom ik van rond half zes.”

“Mijn vader zei in mijn dromen ‘pas op dat je de Indiaanse dansen niet danst en zingt.’”

“Ik zal even heel rustig kijken.”

“Dat hierboven kan ik nog wel lezen. Dat daaronder niet meer. En naast me zit ook al iemand die zegt wat ik moet doen.”

“We leven gewoon in de tijd mee. Toentertijd.”

“Dag schatje, wij verlang naar jou. Jij gaat weer lekker voor ons zingen he!”

“Ik ben serieus op de wereld gekomen anders had ik het niet volgehouden.”

“Je moet je vork in je handen nemen want het komt niet zelf naar je toe.”

“Mijn moeder is vereeuwigd door mijn broer. Hij kreeg een fototoestel en maakte toen foto's van haar.”

“Oh wat mooi die foto. Die lijkt op mijn moeder maar ben ik zelf.”

“Ik ben benieuwd wat er nou weer uit je gitaar komt.”

“Als ik ga zingen dan gaan ze allemaal of blijven ze allemaal.”

“Herinneringen zijn heel moeilijk te begrijpen en te denken zo.”

“Iedereen deed het. Mijn vader rookte in stukjes zijn sigaret op. Elke dag een stukje.”

“Hij wees met zijn mond. Mama je hoort zelf uit je mond toch.”

“Zet het zwart op wit en doe het zelf. En zorg dat je het als laatste zelf nakijkt. Ik haal er altijd wel wat uit. Als ik het een keer niet doe, gaat het fout.”

“Vroeger zongen de vrouwen veel meer dan nu. Het collectief geheugen.”

“Ik heb wat kruiken moeten warmen en in bed moeten leggen bij de kinderen.”

“Ouwe sok en baaien rok. Dat zing je dan en dat vliegt zo naar binnen. Dat hebben we echt mee gemaakt.”

“Somewhere over the rainbow. Het mooiste lied wat we hebben.”

“Ik speel elke week beter maar weet niet hoe het komt.”

“Je lijkt wel Heintje Davids, die kwam ook steeds terug.”

“Als de ander begint dan begin ik ook te praten. Dan wil ik alles weten. In het Utrechtse.”

“Geef mij maar Amsterdam dat is mooier dan Parijs? Dat kan ik niet zeggen hoor.”

“Het Leidseplein was voor de elite. De rijke mensen gingen daarnaar.”

“Ze doen allemaal mee. Als het net begint dan heb je alle nakomelingen.”

“Wat we hebben gevonden het gaat over muziek. Ze beginnen met muziek.”

“Mijn naam die ik van mijn vader heb gekregen die vergeet ik nooit.”

“Ik vind het zo fijn dat jullie er zijn. Heb ik nog iets van jullie overgenomen?”

“Ik ben twee of drie dagen geboren voor de Olympische spelen in Amsterdam. In 1928.”

“Breda? Oh daar staat een gevangenis. Ik hou niet van gevangenissen.”

“Zaandam? Oh dan ben je een binnenlander.”

“Mijn vier kinderen zijn een groot blok eenheid.”

“Als ik ga zingen dan gaan ze allemaal of blijven ze allemaal.”

“De juf was heel aardig, ik moest naar school hoe dan ook. Als ik griep of koorts had dan moest ik toch naar school want juf was zo lief.”

“Je moet het leven waarmaken.”

“Ik leer van mijn kinderen.”

“Das modern! Elkaar een hand geven!”

“Ik vind dat groots. Dat een deel van het geheugen in me zit ondanks dat ik het niet meer weet.”

“Mijn geheugen is een lekke bak.”

“De meeste woorden ben ik kwijt. Die zijn ergens anders gebleven in een ander kamertje.”

“Ik heb de wijs wel in mijn hoofd maar niet de woorden.”

“We willen het mooie, maar het lelijke moet er ook zijn. Iedereen wil natuurlijk het mooie eerst hebben.”

“Dat is een mooie lopende schoen maar wel duur.”

“Dit was leuker zingen dan die Sinterklaas muziek.”

“Ze roept om haar moeder. Daar kan ze niets aan doen.”

“Koffie wil ik. Ik moet toch overeind blijven.”

“Als ik hier zit dan denk ik daaraan heel ver weg op het einde!”

“Nou kom je er pas achter wat je allemaal niet gezongen hebt.”

“Roken. Vond het niet lekker maar wel leuk om mee te doen. Ik was de jongste. Ik was 14 en had vijf broers boven me.”

“ ‘Zonnetje gaat van ons scheiden’ . Een avondlied. Zong mijn moeder als we naar bed gingen.”

Ook de bioscoop was een onderdeel van het leven..

“Naar de *Sound of music* ben ik wel vier keer naar toe geweest! Maar niet gehuild hoor, ik bleef steeds maar denken: het is maar een film.”

“In Suriname waren dit soort liederen ook! *Sound of music*, de melodie wel maar de woorden niet.”

“Mijn vader zei dan: ‘Hier heb je wat geld. Ga maar lekker naar de bioscoop.’ Nou dan deed ik dat ook meteen!”

“In Suriname ging ik ook naar de bioscoop, ik was niet ouderwets. Het heette Bellevue. Samen met mijn vriendin. Het was zo leuk. En lekker in de pauze snoepen.”

“Ik ging niet elke week hoor! Keek ik in de krant De West welke ik wou. Dan zei ik: mama nog een laatste keer! Dan zei ze: ‘ga maar’. Maar vader was streng hoor!”

“Ik ging pas toen ik ouder was. Moest eerst een heel eind fietsen voor de bios. Naar Badhoevedorp.”

“Audrey Hepburn. Die heb ik gezien in de film.”

“Ik mocht ook niet alleen naar de film, wel met mijn broers.”

“‘Jongensstad’ was mijn eerste film. Bij het Alhambra bij het Frederikplein. Je ging vroeger meer dan nu hoor.”

“Ik kreeg het geld van mijn vader of van mijn zakgeld, dat was 2 cent per week. Bestaan centen eigenlijk nog wel?”

“Oh ja, het begon met het Polygoon journaal.”

“Cineac was er ook. En in Tuschinski met de mooie stoelen.”

Opvoeden gaat niet vanzelf. De herinnering aan hun eigen opvoeding is voor sommige bewoners nog heel levendig. Ook zijn vele bewoners vader of moeder geweest en denken ze nog vaak aan hoe ze hun kinderen hebben opgevoed. Sommige bewoners vragen zich af: heb ik het goed gedaan?

“Je maakt onderdeel uit van het grootbrengen van een menswezen.”

“Alles wat je maakt moet vorm krijgen. Ze doen vaak of alles vanzelf gaat, maar dat is niet zo. Er is orde en regelmaat. Dat leren ze.”

“De opvoeding daar ging het om! Het was niet zo dat je werd geboren en je zoekt het maar uit.”

“Je bent jong klein en je speelt op straat en je wordt gevormd door het gezin waar je uit komt.”

“De aanpassing van de omgeving aan waar je opgroeit. Opvoeding en aanpassing. Dat is het allerbelangrijkste, dat maakt het leven uit.”

“Het gaat ook over hoe de opvoeding valt en hoe het leven gaat.”

“Een kind moet vorm krijgen.”

“Je hoopt van mensen dat ze zich zo goed mogelijk opstellen.”

“Opvoeding wordt tegenwoordig niet meer genoemd. Het woord bestaat niet meer.”

“Opvoeding is de hoofdzaak. Niet alleen bij beesten en dieren ook bij kinderen.”

“Het aller moeilijkste van opvoeden is het verdriet van je kind niet weg kunnen nemen.”

“Dat was werk voor Pa. Die probeerde ook dat natuurlijke element aan te wakkeren. Hij nam me mee om me warm te maken. Met fietsen kwam je het verst. Dus die werd wel benut. Dat is er wel bijtijds bij geweest, daar moet je het juiste momentje voor pakken. Wandelen, dat heb ik ook weer aan mijn vader te danken. Die zette me op de tippeltoer. Leer je van je vader de grootste trekken. Voetballen, dat kwam van de straat af.”

“Soberheid. Hoe beter dat door de ouders wordt toegediend, hoe meer het aankomt. Eenmaal ontvangen, is altijd besteed. Met niks moest je zien dat je begon. En als je dan eenmaal maar bezig was in de richting die je van je ouders kreeg, dan kon het niet meer missen. Het begin kon niet meer missen. Daar kan ik met veel belangrikheid, met veel dank aan terug denken, dat ik dat heb meegekregen. De toedieningen waren allemaal in dezelfde richting, van dezelfde soort mensen.”

“Ik merkte de storm wel. Het was een hoop herrie.”

“Ik bleef gisteren uit het bos weg. Er gingen een heleboel bomen om.”

“Vroeger ging ik met de kinderen het bos in wandelen. Nu met de kleinkinderen. ‘Oma gaan we naar het bos?’ Het bos vinden ze geweldig.”

“Dat deden de jongens, in een berg bladeren gaan liggen. Ik niet hoor. Kunnen wel beestjes tussen zitten. Ik ben vies aangelegd.”

“Met de herfst wil ik binnen blijven met kaarsjes aansteken.”

“Die oude tijd komt niet meer. Dat kunnen ze niet meer maken.”

“Ik raak altijd de weg kwijt dus ik durf niet meer te reizen. Ik weet alleen de weg met zwemmen.”

“De thee is hier zo flauw, mijn moeder is sterker dan de thee hier.”

“Drummen of pianospelen is allebei leuk om te doen. Dat haalt mijn kinderjaren weer terug.”

“Ik sponsor altijd muzikanten, het is geweldig om te zien hoe ze groeien en beter worden!”

“Als je muziek maakt, moet je wel doorgaan want je voelt je dan zo goed. Dan verlang je naar meer en meer.”

“Laat een kind zelf zijn leven uitsorteren zeg ik.”

“Mijn vrouw lijkt op mijn oma. Zo lief. Mijn moeder zag dat ook.”

“Het eten smaakt me altijd goed hier.”

“We zijn niet volmaakt. We zijn gemaakt. We zijn per ongeluk naar beneden gevallen. Daar kan ik me niet druk om maken.”

“Ach wat lachen we weer. God kijkt naar beneden en lacht en zegt: ‘Laat ze maar gaan dan maken ze geen oorlog.’”

“Terang boelan. Dat is bekend bij alle oude Nederlanders die voor het eerst in Indonesië kwamen. Onder de maan met hun gitaar zongen ze dat. Heerlijk luisteren hoor en kijken naar de mooie mannen die het zongen. Ach, we waren jong.”

“Ik luister liever naar u dan dat ik zing.”

“Ze zingt liever die dame. Er gaat iets verloren als ze iets niet meer kunnen zeggen.”

“Herfst ? Nee, ik heb liever de zomer.”

“Wij hadden centrale verwarming en geen kachel.”

“Herfst? Ja hoor. Hou ik wel van. Met laarzen door de plassen stampen!”

“Lekkere regenlaarzen had ik wel maar koste wel geld. We hadden zeven kinderen dus dan weet je het wel!”

“Regen en storm hoort erbij. Hadden we allemaal wel eens. Regencapen had je vroeger.”

“Als je ondeugend bent ga je jezelf toch niet pesten. Als je in waterplassen stampte werd jezelf ook nat.”

“Mijn moeder bakte taarten en koekjes. Alles. Appeltaart of voor de kinderen met lettertjes erin. En cakejes met iets erin. Het is een hele andere tijd nu.”

“In Ghana the cooking is more. Nog baking of cakes en cookies.”

“Wat typisch hè dat de sterren het mooiste flonkeren als het diepste nacht is.”

“Weet je dat allemaal over mij? Dan weet je wat moois!”

“Hoe ouder ik word, hoe gekker ik word.”

“Eerst muziek maken. Dan mag je naar bed.”

“Ik ben een gelukkig mens met rode wangen erbij.”

“Deze Indonesische liederen zong ik voor mijn moeder. Zo leuk.”

“Je moest het niet wagen om Surinaamse liedjes op school te zingen vroeger hoor.”

“Al blijf ik nog lang hier, ik ga toch dood.”

“Drummen na al die jaren. De losheid moet komen, dat is een fantastisch gevoel! Wat geweldig om dit te doen!”

“Alles wat je doet, moet in je hart zijn. Dat is de wijsheid van een mens.”

“Eén dag zijn we gehecht aan elkaar geworden en vrienden geworden. Verre vrienden van een ander eiland. Maar de herinnering is goed.”

“Ja, in zekere zin ben ik een wijze man. Op een zeker moment denk je: ja deze man is wijs. Die heeft mensen gekend en weet wat hij zegt.”

“Met muziek wordt je creatief. Dat past je aan.”

“Ik zit het lekkerste van allemaal. Ik zeg leuke dingen. Dan geef ik tenminste iets mee.”

“Mijn handen zijn altijd sterk geweest vanaf jongs af aan.”

Kattenkwaad uithalen is echt van alle generaties....

“Kattenkwaad dat zit in je. Mijn ouders deden het ook. Die kon zelf nog betere raad geven.”

“Kattenkwaad moet niet te ver gedreven worden. Maar tja waar ligt de grens.”

“Kattenkwaad. Daar heb je later ook wat aan.”

“Als ik iemand voor de gek moet houden, vind ik dat een zware rol, met al dat denken en zo.”

“Iemand voor de gek houden? Ach ja hoor, als het nodig is.”

“Ik heb nog geen grappen uitgehaald, maar het zou nog wel in de toekomst zomaar gebeuren, dus pas maar op.”

“Je voelt je een stuk beter als er een grap is gemaakt. Ik voel me ernstig als ik een grap uithaal.”

“We leven door met een grapje hier en daar. Ik weet er zoveel.”

“Grapjes waren vroeger meer nodig als je zo serieus bent.”

“Soms vergat ik welke grap ik had uitgehaald en deed ik dat ook weer met iemand anders.”

“Ik pakte als grap wel eens vlees van de anderen.”

“Met veel kinderen heb je minder tijd om grapjes uit te halen.”

“Als je moeder boos is, dan is een grapje niet goed afgelopen.”

“Ik pestte hem wel met kattenkwaad.”

“Wel kattenkwaad maar niet stukmaken. Maar soms ging er wel wat stuk.”

“Kattenkwaad uithalen is jongensaard. Maar o wee als ze je te pakken kregen----, kreeg je nog een schop toe. Je deed eigenlijk niets bijzonder.”

“We hebben genoten vandaag van de verhalen over kattenkwaad.”

Muziek doet elke keer weer meer dan je denkt....

“Leren van Surinaams naar Nederlands en op school leren van soeur. Staat bekend daar. Zingen we daar. Het was gezellig.”

“Soeur leerde fröbel liedjes. Lang zal ze leven bijvoorbeeld. Leerden we bij de soeurs. Daar was het toch prettig en gezellig hoor.”

“Als je katholiek was dan zong je wat de zusters wilden.”

“Ik ben al die liedjes vergeten. Ik ben getrouwd.”

“Een Surinaams lied, maar uit welke streek komt het dan? Dat kan ik toch niet vinden!”

“Het gaat beter dan anders met de zang.”

“Je bent nou veel jonger. Je bent weer kind, je bent nu dame maar toch weer kind door het zingen.”

“Dames, wij kunnen beter zingen dan deze generatie die jong is.”

“Ik moest vroeger tot vervelends toe naar Mozart luisteren en nu hou ik ervan. Vooral Mozart het 5e piano concert. O, zo mooi!”

“Ik doe alle deuren dicht, zodat je niet weg kan, ik wil nog een liedje.”

“‘Hoe schoon is mijn heide’. Schoon met groene zeep!”

“Juffrouw Rooker ging met ons zingen op school. Dan had ik het naar mijn zin, maar oh wee als ik moest rekenen.”

“Van eindeloos geduld moet je zingen.”

“Is dit een Duits lied of een kaaskop lied?”

Lopen! Het lijkt zo gewoon, maar hoe is het als je niet meer of moeilijk kunt lopen? Hoe voelt het om de hele dag in een rolstoel te zitten? Onze bewoners weten er alles van.

“Van ’s morgens tot ’s avonds laat in je rolstoel. Dan doen je billen pijn. Maar ik ben blij dat ik hem heb.”

“Deze rolstoel heeft nooit lekker gezeten.”

“Ik heb er geen erg in dat ik in een rolstoel zit. Ik sta op en doe alles.”

“Ik zit in een rolstoel, dat vind ik niet leuk, omdat ik niet kan doen wat ik wil.”

Mevrouw in een rolstoel: “We moeten maar huppelen. Mopperen helpt toch niet?”

“Ik moet de hele dag op een stoel zitten, want ik kan niet staan. Maar dan zijn er momenten dat alles voorbij glijdt, dat je gesteund wordt.”

“Ik ben in de volledige verzorging, ze moeten op bed wassen, aankleden, in het algemeen gaat het vrij goed. Je moet zelf zo veel mogelijk medewerking verlenen.”

“Voor de één is het moeilijker dan de ander, ik heb gelukkig het geduld om het op te brengen.”

“Over de rollator: oh ja daar leun ik op hé?”

“Wandelen, die neiging heb ik.”

Muziekjuweeltjes....

“Met muziek wordt je creatief. Dat past je aan.”

“Wat gaat het hard als je zingt, net als je leven. Zeiden ze vroeger ook al, mijn grootmoeder, ik niet. Gaat meer in je geheugen zitten lijkt me dan.”

“Het is allemaal zo'n mooie wijs. Dat ontroert me, mooier dan nu. Maar de woorden heb ik niet onthouden.”

“Ik vind ze allemaal zo mooi omdat je ze allemaal gezongen hebt vroeger.”

“In de schommelstoel zing je het lied dubbel.”

“Ik kan vandaag niet zingen, mijn keel wil niet. Ik kan wel koken, bakken, kleren maken, maar zingen niet.”

“Gaat u maar gewoon alleen een liedje zingen.”

“Ik kan het niet volgen, is de tekst verkeerd getikt?”

“My Bonnie brengt me 100 jaar terug. Ik ben duizend en elf!

“Zijn die liedjes uit het archief? Is fantastisch! Het is een munt waard!”

“Eén liedje en dan ga je maar weg!”

“Eén keer per jaar moesten we deze liedjes zingen. Dan haalden ze ons en zongen we volop op verjaardagen.”

“Ik vind uw stem mooi en daar laat ik het? bij.”

“Wat is dit mooi en kort en krachtig.”

“Sluit mijn stem niet uit hoor!”

“Reisje langs de Rijn is een vlotte melodie.”

“Ik merk wel dat ik vooruit ga maar ben me er niet van bewust.”

“Waarvan ken ik al die liedjes? Die heb ik nooit meer geweten en gezongen.”

“Als je zo terug denkt aan die liederen, dan wordt je zo teruggetrokken en komen de tranen vanzelf.”

“Mijn broertje schrijft briefjes van 15 woorden vanuit Indonesië. Hij is daar gebleven.”

“Indonesië, een heerlijk land, je kunt er alles krijgen: fruit en alles.”

“Most of the time I like gospel. Music is good, if you know how to use instruments its so good.”

“‘Zing je nou, zing nou mee.’ En dan moest ik haar aan de rechterkant vasthouden en dan ging ze zingen. En dan zei ze altijd: ‘ik heb het van mijn

moeder geleerd.’ ‘Im schönen, grünen Wald’, en dan hield ik haar bij de rechterhand vast.”

“Dat ene straatje uit, daar was het bos. En af en toe gingen we heel hard zingen. Dan zei moeder: ‘Stil’, dan moesten we de echo horen. Wat hebben we veel van de ouders gehoord! Zoveel liedjes. Waarom zingt ze van het groene Wald? Het was meer bruin. Hoog in de lucht was het groen.”

“En dan ging zij zingen. En ze kon niet zo zingen. Gingen we wel eens lachen. Het was ook een oude moeder voor in het bos. Ach, moeder, zingen met moeder.....”

“Het was lekker koud in het bos. Die koude lucht: heerlijk. Dat heb ik toch van mijn moeder. Al die frisse lucht heb ik geërfd.”

“Mijn vader gaf altijd. Als hij een gulden had, gaf hij tachtig centen weg.”

“Ik ken dit liedje al lang vanaf school af.”

Zondag was het Vaderdag...dus de vaders worden vandaag in het zonnetje gezet...

“Ik hoorde dat het aanstaande zondag Vaderdag is. Al heb ik geen vader meer, als ik de gitaar hoor dan ben ik getroost.”

“Ik ga dan mijn vader halen op Vaderdag.”

“Je vader zit toch een stukje in je ziel. Dat blijft altijd levend in je.”

“Bij je vaders op de? schouders. Dat was vroeger gewoon. Even, niet lang.”

“Mijn vader had van die handen. Lekker dik. Van die worstjes. Zo lief!”

“Dat veilige gevoel als je vader je stevig vastpakte.”

“Hij had een snor en mooi haar, ik heb mijn haar van mijn vader en moeder. Ben opgevoed bij mijn tante want mijn moeder was dood. We gingen elke zondag naar hem toe.”

“Met een zwaai boven op zijn schouders. Je ziet het nog af en toe, was toen zo leuk.”

“Als ik aan mijn vader denk, weet je het gevolg ervan: probeer ik geen water uit mijn ogen te krijgen. Dan ga ik bidden en dat helpt direct. De zusters geven me troost.”

“Praat tegen me zoals toen je in leven was pa.”

“Mijn vader is dood en was lief en zong altijd.”

“Mijn vader speelde gitaar in Suriname. Alle soorten muziek.”

“Slangen werden vaak door vader dood gemaakt. Verschillende slangen waren er. Die waren lang maar niet dik.”

“Vader poetste onze schoenen. Ging ze eerst afwassen en dan uitdruipen en dan mochten we ze weer aan als ze droog waren.”

“Als u het zo over Zeeland heeft, dan denk ik altijd aan zondag en mijn vader en de kerkgang.”

“Mijn zoon lijkt niet op mij, alleen zijn haar.”

“Mijn zoon is in Spanje geboren, ik vond het prachtig om vader te worden.”

“Mijn vader was een hele leuke man. Deed spelletjes met ons, altijd en eeuwig met ons bezig.”

“Mijn vader deed mee met alle spelletjes. Toen we in A'dam gingen wonen kwamen de jongens hem halen om te spelen op straat. Hij was gelijkwaardig.”

“Ik mocht ontzettend veel van mijn vader maar niet vloeken. Dan kreeg ik op mijn donder.”

“Mijn vader kon ook een 'bom' zijn maar zijn handen zaten niet los. Werd wel afhandelend, maar rustig.”

“Ik had een bosmoeder. Die leeft van de bossen. Dan ging ze zingen: ‘Hoe mooi is het woud.’ En dan ging ze zoeken naar paddenstoelen en bosbessen.”

“Mijn overgrootmoeder ging altijd zingen in het bos. Van de lieve God, het liedje van de lieve bossen. ‘Ruik nou mal die frisse lucht!’ ‘Im stillen, herlichen Wald.’ Dat was háár liedje: ‘Im schönen, grünen Wald.’”

“Gospel is gospel but country music can also be rock music.”

“Song is powerful. The emotions in it make you feel fine.”

“Music is powerful if you have the right music, music in general is powerful if you like it.”

“Dit is de eerste keer dat ik aan de arm van de vrouw ergens naar toe ga.”

“Ik wil straks een sigaretje ademen maar ik adem niet inwendig. Ik ben een late roker.”

“Is dat Mw. R? Die zit de hele dag voor mijn neus.”

“Ik ben in Rotterdam geboren en hij ook, maar hij verlangt altijd naar Indonesië. Hij heeft de hele wereld gezien, hij vaarde. Ik vaarde ook maar met mijn ouders in Nederland, België, Duitsland en Frankrijk.”

“Wij waren schipperskinderen, wij kwamen overal en moesten ook overal naar school.”

“Ik wil niet dom blijven maar het terugkrijgen, door kranten te lezen.”

“ ‘Kassian si patokaan’: Ik ken het liedje van mijn tante, die kwam uit Soera Baya, is Ambonees.”

“Een dame van in de negentig die nog zo lollig kan zijn, daar heb ik respect voor!”

“Is het melodietje in jouw hoofd een beetje kwijt?”

“Ik zit hier als gestrafte.”

“Hoe zit ik hier? Als gevangene, als militair, als van alles wat.”

“Ik zit hier als gevangene en dan komt dit tevoorschijn.”

“Ik moet bekender worden met mijn naam dan weet men wat is er loos met mij.”

“Ik ben iemand die weg gelopen is.”

“Mijn ouders hadden geen speciale afkomst, de bijzonderheid zat in mezelf.”

“Mijn moeder! Zo’n stem! En zo’n katholiek!”

“Muziek daar wordt ik altijd droevig van.”

“Geen mooie liedjes voor me spelen, dan ga ik huilen.”

“Er komt nu een stuk menszijn naar boven. Het raakt bij mezelf.”

“Ik hoor je zingen en denk ‘ja, dat zit ook in mij’. Het uitdrukking geven aan gevoelens. Dat kan in schrijven muziek of in beelden. Dat is een van de eerste dingen, dat is een van de eerste dingen die ik zeg. Dan moet ik poëet worden. Dat zit wel in me. Er zit een dichter in me maar die kan ik niet rijmen met de technicus in me.”

“Er zitten verschillende aspecten in me die tegelijkertijd willen functioneren en leven. Zijn verschillende wezens en toch passen ze bij elkaar.”

“Ik zit in een hele bijzondere periode van mijn leven. Het ene zegt laat het maar gebeuren.”

“Ik weet wel dat ik een bijzonder mens ben, maar ja bijzonder in wat?”

“Oceaan. Ik ken dat woord, dat woord hoort erbij. Dat is mijn wezen. Dat voelt zo.”

“Dat gevoel weer in woorden om te zetten gaat me net te ver. Ben ik net te ongeduldig voor.”

“Er zit iets in maar het is nog onbekend.”

“Papier wat vloeit, maar dat komt vol, het komt spontaan. Het komt spontaan door je ervoor open te stellen. Ik heb het in me ik voel het maar kan het zelf niet aanraken.”

“Meer kan ik niet doen als mijn ervaring te vertellen.”

“Er zit een diepte in, als je die openbreekt komt daar een hele wereld tevoorschijn.”

“Ik ben een dichter. Schrijf het maar op dan komt het wel goed. Dat is mijn gevoel dat het zegt. Ik kan mensen ook voelen soms. Ik ben een groot deel gevoelswezen.”

“Het zit in me, de liefde kan het opwekken.”

“Ik heb je een stukje van mezelf gegeven, je raakt een zekere diepte in mij die wil ik uitdiepen en ontwikkelen.”

“U weet waar ik woon, maar daar woon ik niet.”

“Het is goed dat hij mag zingen. Dat is goed voor zijn stemregels.”

“Ik ben altijd als ik wat in mijn kop heb, ben ik het kwijt.”

“De politie die de paarden door de zee liet draven. Dat zijn dingen die je niet vergeet.”

“Ik zong de liedjes altijd op de fiets als ik ging werken.”

“Mijn vriendin wilde alleen zingen als ik stil was en we naast elkaar fietsten.”

“Of ze nu dood is of levend, ze blijft altijd je moeder,” dat vertellen de bewoners ons. Ze hebben allemaal nog herinneringen aan hun moeder, vol liefde praten ze erover, over hoe ze eruit zag en over of ze op hun moeder lijken, van binnen en van buiten. De meeste bewoners hebben veel van hun moeder geleerd en missen haar nog altijd.

“Vrouwen komen en gaan, maar van je moeder heb je er maar één.”

“Mijn moeder was lief, ze is er niet meer, maar je blijft er aan denken. Ze blijft in je hart en in je ideeën.”

“Ik ging vroeger naar mijn moeder om me te laten optillen.”

“Ik heb hetzelfde gezicht als mijn moeder.”

“Ik kan mijn moeder niet meer pakken, ik mis haar vreselijk.”

“Op de foto lijk ik wel op mijn moeder. Mijn moeder is mooi om te zien. Mijn moeder is knapper dan ik.”

“Mijn moeder was niet streng, maar ik was ook nooit stout.”

“Mijn moeder was net een heilige, alles gaf ze uit, ze denkt niet aan zichzelf, iemand blij maken is het belangrijkste.”

“Mijn moeder ging uit, naar plaatsen bij mooi water, we gingen met de roeiboot. Mijn moeder deed leuke dingen met ons.”

“Ik heb van mijn moeder het goede geleerd.”

“Ik was klein en een moederskind.”

“Liefde, van je moeder geërfd. Dat is het mooiste wat er is.”

“Muziek maakt de lucht zo mooi.”

“Samen hebben gewone mensen heel mooi gezongen.”

“Hala kanowa. Is de beach. Het water en de zee. Dat weggaat en terug komt.”

“Kom hier zuster. Ik ben te lui om te lopen.”

“Als de ander begint dan begin ik ook te praten. Dan wil ik alles weten. In het Utrechtse.”

“Zingen vooral in Suriname daar kennen ze dat. We gaan dan zingen. Tweestemmig. Zou ik graag weer doen.”

“Heer ik vraag u slechts genade om te wandelen door de stad.”

“Hartendiefje is het mooiste woord in het lied.”

“Ik heb mijn gebit thuisgelaten.”

“En bij ieder huis was er een oma die er bij hoorde.”

“Ik zeg het in het Surinaams zodat je het niet verstaat. Daarom zeg ik het.”

“Ik vind je geen opa hoor! Ik vind je jong. Je mag zo vannacht bij me in bed komen hoor.”

“Vooral als je in Suriname geboren bent, heb je ook een Hindoestaanse naam. Maar ze noemde mij nooit bij die naam. Alleen bij mijn roepnaam.”

“Het is in het Nederlands getikt maar ik zing hem in het Engels.”

“Ik ben blij jou te ontmoeten.”

“Sorry, ik zong niet mee ik was te geëmotioneerd.”

“Dit is het vest van mijn overleden zus. Aan de herinnering eraan wil ik niet denken.”

“Ik ben niet zo wollig als figuur hoor.”

“Wij zijn niet gehandicapt of zo, maar de verslijting zit er wel in.”

“Een gitaar. Dat is een gieter.”

“Je mag naast me zitten als je rustig bent.”

“Kijk naar onze voeten van mijn man en mij. We schuifelen vooruit. Voetje voor voetje. Gaat niet snel maar komen er wel.”

“Ach, als ik zo in mijn rolstoel zit en mijn vrouw naast me staat, ben ik heel onderdanig.”

“Nu ben ik weg.”

“Waarom zette u me recht?”

“Een glimlach kan heel veel betekenen.”

“Die tweede stem aan het eind ging vanzelf.”

“You're my mother.”

“Onze handen maken contact. Gewoon voor niets. Zonder dat we er iets voor hoeven te doen.”

“Handen. Het is eigenlijk een heel belangrijk stuk gereedschap dat je niet kan missen.”

“Als iemand de verschillende vakgebieden naast elkaar zou leggen, zie je het verschil aan werken aan de handen.”

“Mijn vrouw lijkt op mijn oma. Zo lief. Mijn moeder zag dat ook.”

“Het eten smaakt me altijd goed hier.”

“Ongelijk is een bochel.”

“Jou redden? Weet niet waar je geëindigd bent.”

“Ordinair geschreeuw en gegil mag niet in de muziek voorkomen.”

“Ik zit zo te kijken en hoor het zingen en dan hoor je het toch een stukje verder komen.”

“Wij waren klaar maar jij zong nog door.”

“Het is altijd met dit liedje. Thuis klinkt het mooi maar met een groepje nooit! En nu ook niet. En is wel een mooi lied hoor!”

“Mijn moeder speelde in mandoline groep. Hoefde ik niet te leren. Ze moest ook pret zelf hebben.”

“Het is ook goed voor mensen om iets te doen en niet de hele dag op hun kont te zitten.”

“Een slokje thee want mijn keel geeft het nu al op.”

“Aha jij gaat kabaal maken..en ik hou van stilte...”

“Oh dit lied ken ik wel uit mijn hoofd hoor. ‘Zeg maar ja tegen het leven’ zing ik wel alleen.”

“Ik heb nooit getrommeld. Dit is de eerste keer. Dit is leuk.”

“Je wilt wat doen. Al kan het niet. Ergens zit het aan je. Aan je hoofd, aan je handen... ergens.”

“Opruimen, dat is van bed op stro.”

“Ik kon vlekkeloos op de hond vertrouwen.”

“De CHU, dat zijn de beter gekwetsten. Die het beter wisten dan de ander. Tja, ik ben nu eenmaal een rooie.”

“Gymnastiek? Mmwah, je moet je handen en je benen blijven oefenen. Ik ben nou al bijna honderd!”

“Ja, ik heb me wezenloos gelezen. Als het leven zwaar was, dan nam ik een zwaar boek. Als tegenwicht.”

“Het koningshuis, ach, het is wel nuttig. Moet alles wordt even mooi gemaakt. Anders hadden we andere troep, bijvoorbeeld een Amerikaan.”

“Tja, het koningshuis, dat zijn best brave mensen. Af en toe een beetje gek. Den Uyl was slimmer dan Bernard. Die kon het goed verbergen.”

“Iemand die als een idioot aan het varen is. Vroemm, pang, zo op een eiland. Je kan toch gewoon op je hersens rekenen, dat gaat niet goed.”

“Vork en mes? Het lijkt net een piano. Wat een onzin. Met mijn handen. Je handen weer een beetje schoongemaakt, en klaar. Heel normaal.”

“Je hoeft er niet van alles bij te maken. Als het goed is, is het gezellig.”

“Ik deed het niet voor het geld, ik deed het voor de blijdschap.”

“Dat liedje moet over geschreven worden zodat de woorden gaan kloppen.”

“We waren allemaal mooi-zingers, we wouen niet de boventoon voeren.”

“Ik had geen familie. Alles bestond uit mijn moeder en ik. Als ik terug denk aan die lege uren, dan was het een eenzaam bestaan. Er bleef niets anders over dan je kleine ikje zelf.”

“Als je aan komt lopen, gaat je hoofd met die loop mee. En dan voel je het. Mooi hè!”

“Ik had een vader die overal zijn ogen goed uitpuilt: dit werk moet goed gedaan worden!”

“Het is ook een zacht liedje. En er gevoel voor te hebben. Want anders kunnen we ons bloknoetje beter dicht doen.”

“Dat knipoogje, dat helpt niet hoor.”

“Als een lied langs mijn oren gaat, kan ik het zingen.”

“Als het fout gaat, moet je er niet bij gaan schreeuwen.”

“Ik kom uit een gezin, daar werd veel gezongen. Liedjes, dat verslijt niet.”

“Als je geen goede zin hebt, dan doe je gewoon je ogen dicht.”

“Zo’n liedje vliegt helemaal in mijn kop. Hoe langer ik het hoor, hoe langer ik het ken.”

“Maar dan ga je scheiden. En dan loopt het weer anders. Het is net roulette. Dat is gevoelsmatig.”

“Na de dienst moet je de mensen uitleggen wat je verteld wordt.”

“Dan heeft mijn hart toch een plekje. Het is in het baasje en het zingt nog.”

“Toch hadden ze vroeger ook fantasie, die ouderen van vroeger.”

“Dat is het praten, dat het weer dichterbij komt. Dank u wel. Ik zeg het, maar ik wist het niet. Ik weet niet hoe het komt.”

“Zonnebloemen. Goed dat ze er zijn of je nu ziet of niet.”

“Ze komen niet, ik ben verdrietig, ik voel me een zware boom.”

“Ik ben een beetje vrolijk. Ik heb de kippenpip.”

“Ik redeneer niet zo veel, maar ik denk veel. Want dat is de wereld van jezelf. Het is je eigen wereld.”

“Het was ook wel eens zwaar. Soms ging je onder het bed zitten, want dan wist je het niet meer.”

“Dat mocht niet, dat was niet netjes. Onder de stamp van het niet-netjes werden wij groot gebracht.”

“Te veel boeken. Ik sterf in de boeken en toch krijg ik ze niet kwijt. Als je er over gaat denken, is het zo ontzettend veel.”

“Het is toch een beetje braak van saaiigheid.”

“Lieve knipogen, die heb ik af en toe.”

“Gedachten zijn over het water heen altijd met elkaar verbonden.”

“Er is in de wereld een plek voor hem. Hij kan naar links, hij kan naar rechts, hij kan naar boven, hij kan naar beneden. Er is altijd plaats.”

“Als de vrouwen trappen, dan krijgen we regen.”

“Als je er geen plezier in hebt, dan is het niet echt.”

“Komt u morgen? Wat leuk! Dan ga ik nu alvast mijn keel schaven.”

“Mijn opa ging tamme kastanjes poffen op de kachel. Dat rook lekker en was lekker. Heerlijk. Wij hadden goede kastanjes in Suriname. We gingen ze zoeken. We liepen onder de bomen.”

“Mijn vader had onregelmatige diensten dus moest mijn moeder voor onregelmatige maaltijden zorgen.”

“Zing ik vals? Zing iets leuks!”

“Er staat iets anders, of ik ben steeds achter, dat kan ook.”

“Iedereen werkte hard om de pot rond te krijgen.”

“Wie was Dirk ook al weer van ons? Oh ja mijn broer. Hij was slim en knap en kreeg geen fratsen.”

“Met zijn tweeën in de bedstee, met mijn broertje. Je had niet veel keuze dus niet veel praatjes.”

“Dank u, ik wist niet dat ik een leuke stem had.”

“Mijn kleindochter is zo klein. Je moet ze loslaten. Ze is als een diamant voor mij.”

“Het wil niet, maar het gaat wel. Of je wil of niet, je moet tot het gaatje.”

“Botralie is keuken. Kleine keuken met fornuis er in.”

“Ik ben in ‘Hannover’ geboren. Een Duitse plantage bij prins Bernard en Claus. Die hadden daar ook vriendinnen.”

“Zingen, mijn moeder bakte dan cake maar verder niets.”

“Ik heb mijn best gedaan tot nu toe. Het is wel lang geleden.”

“Ik had vijf meisjes en vier jongens. Nu zijn ze groot, heb ze nog steeds.”

“Wat mooi is weet ik ook niet hoor.”

“Dat is toch een lang liedje. Ik weet niet wanneer ik het heb gehoord. Laat staan dat het op de radio was.”

“Je kunt me nog steeds laten lachen.”

“Ik hou van de liederen van mijn vader.”

“Deze bloem op mijn hoed heb ik bijna drie jaar. Hij komt van mijn opa's erf.”

“U wordt bedankt omdat u het zo goed onthouden kan en goed kan vertellen.”

“Muziek maakt de lucht zo mooi.”

“Wij hadden een fijn land. En als je iets anders wilde, dan ging je wel eens op vakantie. Maar het ging uitstekend. Wij waren bij een tennisveld, daar waren we 's avonds niet aan het tennissen, maar aan het dansen.”

“We waren thuis allemaal een beetje oudjes.”

Iets kopen voor moeder.....

“Een maand van te voren gingen wij centjes sparen. Niet zo verschrikkelijk veel. het was het gebaar. ze was zo gelukkig. Dat brandt er in. Vooral als het een lieve moeder is.”

“Moeder is moeder, jongen is jongen. Er *zitten* trekken in de gezichten.”

“Helaas had ik geen vader en ook geen moeder. Die stierven toen ik jong was. Ze was heel lief. Ik kende haar natuurlijk niet, omdat ik was een jaar of zes. Maar naar gelang ik groter werd, zou ik ze terug willen zien. Je leeft met de herinneringen.”

“Liefde komt van twee kanten. Waar mijn moeder in de lucht zweefde, was het van twee kanten.”

“Nu is de trein heel normaal. Hetzelfde als een boterham eten. Zo verandert alles. Wij zijn ook veranderd van die dagen van daarna.

“Ik doe niets meer. Ik heb net gegeven.”

“Ik heb over je gedroomd, dat je niet meer kwam.”

“Ik ben geëmotioneerd van. Als je in de rondte hebt gelopen kom je weer terug.”

“Die ‘inoor’ is doof.”

“Ik heb mijn gebit thuis gelaten.”

“Ik zeg het in het Surinaams zodat je het niet verstaat. Daarom zeg ik het.”

“Je hoeft geen boekjes mee we zijn toch allemaal gek aan het mee zingen.”

“Iedereen kon helpen. Behalve de grote zusters van u die moesten werken. alles moesten we doen. Wat moeder maar zei of vader wat er moest gebeuren.”

“Plezier moet je inpakken.”

“‘Heelt alle smart’ nou meer hoef ik niet hoor. Dat geef ik weg.”

“Ik heb geen moeder of vader meer jij bent nu mijn moeder.”

“Zingen vooral in Suriname daar kennen ze dat. We gaan dan zingen. Twee stemmig. Zou ik graag weer doen.”

“Dansen. Meestal op zaterdag maar kan ook zondag geweest zijn. De goede oude tijd. Was ik op jacht.”

“De marktmannen schreeuwen altijd om hun spullen te verkopen. Dat geeft vrolijkheid.”

“Fietsen op Curaçao. Fietsen die gemaakt waren door fietsmakers. Met een karretje of zo. Deden we allemaal. Vormde zich een pad.”

Het leven van onze bewoners is net een schatkamer. Je vindt er donkere hoekjes, kleerscheuren, gebrek en hartzeer. Maar ook een rijkdom aan verhalen, een grote schat aan wijsheid. In de levensverhalen van bewoners liggen juweeltjes verstopt: kostbare herinneringen, ontroerende gezegdes, diepe levenskennis.

Irene Kruijssen, muziektherapie

Paula Irik, Sylvia van Rijn, Eline Hoorweg, geestelijke verzorging
Gaasperdam, Eben Haëzer, Anton de Komplein, Kraaipan.

Cordaan

